

Baložu Vidusskolas Dzīve

Baložu vidusskola akreditēta

Ar Latvijas Republikas Izglītības un zinātnes ministrijas lēmumu „Par Baložu vidusskolas izglītības iestādes un izglītības programmu akreditāciju” no 09.01.2009 Baložu vidusskola un tās izglītības programmas ir akreditētas līdz 2014. gada 23. decembrim. Vēlreiz paldies visiem skolas darbiniekiem par ieguldīto darbu!

Izglītība

Uzvāra konkursā!

27. janvārī Jekaterina Petrikina no 4. b klases un Artūrs Špaks no 3. b klases, pārstāvēt mūsu skolu, piedalījās angļu valodas daiļrunas konkursā „Edelweiss”, kas notika Mārupes vidusskolā. Dzejoļus šim konkursam palīdzēja izvēlēties angļu valodas skolotāja Tatjana Dorošenko. Interesanti un emocionāli uzstājās mūsu skolēni. Konkurss bija nopietns: žūrijas locekļi – Rīgas rajona skolu angļu valodas skolotāji.

Starp 18 konkursa dalībniekiem 1. vietu ieņēma mūsu Artūrs, bet Jekaterina saņēma diplomu par piedalīšanos. Artūrs un Jekaterina ir patiesi priecīgi par panākumiem. Ceram, ka arī nākamajā gadā mūsu skolas pārstāvji pierādīs sevi ar labu un veiksmīgu dalību rajona konkursos, mācību priekšmetu olimpiādēs.

Dalībnieki Artūrs Špaks un Jekaterina Petrikina

Sludinājumi

Skolas bibliotekāre Tatjana Andrejeva un angļu valodas skolotāja Tatjana Dorošenko

Projektu nedēļa, talantu konkurss

No š.g. 16. – 20. februārim arī pie mums 2. – 9. klasēs norisinājās projektu nedēļa, par kuru vairāk būs lasāms nākamajā avīzes numurā. Būs arī atskats uz talantu konkursu „Mūsu skolas Zvaigzne”.

www.balozuskola.lv

Joprojām aicinām visus apmeklēt mūsu skolas interneta mājas lapu www.balozuskola.lv, kurā regulāri tiek ievietotas fotogrāfijas no skolas pasākumiem, kā arī citi jaunumi. Šeit iespējams arī izteikt savus komentārus par konkrētiem notikumiem.

Ikviens var un ir laipni lūgts piedalīties arī mājas lapas veidošanā, iesniedzot informāciju vai rakstus par aktualitātēm skolā un klasē, kā arī ieteikumus tās uzlabošanai.

Sandra Žilko, direktores vietniece informātikas jautājumos

Izglītība

Interesantie darbi

Mājturības un tehnoloģiju stundas pirms Ziemassvētkiem zēniem 5. a, 5. b un 7. a klasē radīja īstu pirmsziemassvētku noskaņu, jo uzdevums bija tematisks – piparkūku cepšana. Ziemassvētku noskaņu izbaudīja arī viņu skolotāji un klasesbiedrenes, kuras jaunie kulināri dāsni pacienāja ar savu veikumu.

Savukārt 5. a klases meitenes nesen pabeigušas darbu pie kāda visai noderīga priekšmeta – izšūta telefona maciņa. Meitenes par darbu saka – Guna: „Darbs bija interesants. Sākumā likās, ka būs grūti, bet beigās es biju priecīga, ka man sanāca laba telefona somiņa.” Līva: „Darbs ilga apmēram 2 dienas. Jā, darbs bija viegls, lai gan likās, ka būs jādara veselu mūžību. Man ļoti patīk mūsu mazie darbiņi!” Evija: „Katrs darbiņš bija ko vērts. Kad taisīju maciņu, tas bija grūti, bet interesanti. Pārējie darbiņi arī bija interesanti.”

5. a klases meitenes ar saviem darbiem – izšūtiem mobilā telefona maciņiem un Gunas darbs.

5. a un 7. a klases zēni pie piparkūku pannām.

Apsveicam!

Sveicam mūsu skolas direktori Vītu Broku ar dēliņa piedzimšanu 2009. gada 8. janvārī!

Kultūra

Koncertlekcija

Mūsu klase brauc 4 reizes gadā uz Rīgas Kongresu namu, kur notiek koncertlekcijas. Viena no tām šajā mācību pusgadā bija opera un balets „Bērns un burvība”. Tā bija par nerātno franču zēnu. Viņam mamma lika mācīties, bet viņš sadusmojās un nemācījās. No dusmām viņš apgāza krēslu un kušeti, saplēsa Ķīnas tējkannu un tasīti un izrāva pulkstenim pendeli. Pēc tam visi dejoja katrs savu deju un gribēja zēnu pārmācīt.

Man ļoti patika visu varoņu tērpi, franču mūzika un balets. Visās koncertlekcijās to vadītāja Karina mums pastāsta daudz interesanta un jauna. Karina mums stāsta par mūzikas skaļumu, tempu, raksturu un par ko citu. Es mācos mūzikas skolā. Tāpēc es jau daudz ko zināju par mūziku. Man ir interesanti salīdzināt, kā stāsta Karina un mūzikas skolas skolotāja.

Mēs vienmēr uz koncertlekcijām braucam ar prieku un domājam par to, kas tur būs!

Ruta Kuļikovska, 3. a.

Sports

Konkurss „Gribu būt mobils!”

Šī mācību gada rudenī nolēmām piedalīties Ceļu satiksmes drošības direkcijas rīkotajā 7. – 9. klašu konkursā „Gribu būt mobils!”, kura mērķis ir paaugstināt skolēnu zināšanu līmeni par satiksmes drošības jautājumiem un veicināt drošai satiksmei nepieciešamo iemaņu veidošanos ikdienas situācijām uz ceļa. Par to, kā gāja konkursā, stāsta 7. a klases skolniece Elīna Popoviča.

Pagājušā gada oktobrī skolotāja Sandra Žilko un zobārste Lauma Žilko mani uzaicināja piedalīties konkursā „Gribu būt mobils!”. Es, protams, piekritu. Komandā vajadzēja 4 dalībniekus un 1 kapteini. Es kā kapteine ātri izvēlējos Viktoriju Voginu no 8. a klases, Jekaterinu Ņikuļinu, Ritvaru Liepiņu un Dāvi Liniņu no 7. a klases. Visiem dalībniekiem tika iedotas ceļu satiksmes noteikumu grāmatiņas, lai varam sākt mācīties. 1. konkursa kārtā bija neklātienē, un uz jautājumiem vajadzēja atbildēt interneta mājas lapā www.gribubutmobilis.lv. Jautājumi nebija no tiem vieglākajiem – gan par rīcību krustojumos, drošību uz ceļa, gan par automobiļu vēsturi. Pēdējais jautājums neklātienē kārtā bija sagatavot 2 uzdevumus par ceļu satiksmi, kas varētu likties interesanti 2. vai 3. klases skolēniem.

Gaidījām novembra beigas, kad paziņos rezultātus par pirmo kārtu. Tos atsūtīja skolotājai Sandrai uz e – pastu un izrādījās, ka starp 16 Rīgas un Rīgas rajona komandām esam ieguvuši 3. vietu! Mēs bijām priecīgi un gatavi doties tālāk. Uz 2. konkursa kārtu bija jāgatavo mājas darbs „Skolas sienas avīze par satiksmes drošību”. Kopīgi izdomājam avīzes tēmu – „Ceļu satiksmes drošība ziemā”. Avīzi taisījām ar datoru „Power Point” prezentācijas programmā, kur vislielāko darbu izdarīja Dāvis Liniņš. Viņš avīzi uztaisīja kā filmiņu, kurā paskaidrojām par drošību uz ceļa ziemā.

Tā nu devāmies uz 2. – pusfināla kārtu Rīgā Ezerkrasta vidusskolā. Bijām cerējuši, ka tiksīm pie galvenās balvas – ceļojuma uz Turciju, bet diemžēl ne! Pusfinālā rādījām mūsu filmiņu, datorā bija jāatbild arī uz jautājumiem par ceļu satiksmes noteikumiem un pareizi jāsaliek ceļa zīmes krustojuma maketā. Mums negāja viegli!

Rezultātā ieguvām 10. vietu un arī balvas saņēmām – skolotājai spēle, mums katram zibatmiņa, tūrista kabatas komplekts maltītei un pateicība par piedalīšanos!

Mums ir liels gandarījums par paveikto! Lielu paldies saka visa komanda skolotājai Sandrai Žilko un zobārstei Laumai Žilko par to, ka jūs mūs atbalstījāt.

Elīna Popoviča, 7. a

Florbols skolā

2009. gada 30. janvārī skolas sporta zālē notika sacensības florbolā, kurās piedalījās 3 komandas. Pirmo vietu ieguva 5. a klases komanda „Lieliskie” un 6. a klases komanda „Fēniksi” ar 7 punktiem. Otro vietu ieguva 6. a klases komanda „RTK” ar 2 punktiem. Abas komandas saņēma diplomus.

Viktors Vološčuks, 6. a

Florbols Rīgas rajonā

Ilgī gaidītais florbola turnīrs norisinājās Ķekavas vidusskolā. Florbols kā sporta spēle ir ļoti iecienīta mūsu skolā. Baložu vidusskolas florbola komandā spēlēja 1996. un 1997. gadā dzimušie zēni, bet mūsu pretinieki bija vecāki (1995. gadā dzimušie) un arī auguma ziņā lielāki. Spēles bija spraigas, un cīnījāmies godam. Nospēlējām atbilstoši mūsu spējām, un tā bija mums liela pieredze vērot, kā spēlē citas skolas. Pat spēles tiesneši un sekretariāta darbinieki jūta mums līdzī. Ļoti labi nospēlēja mūsu vārtsargs Kristians Vuļš un uzbrucējs Kristaps Turļuks. Lūk, Kristapa emocijas pēc sacensībām: „Mūsu pretinieki bija spēcīgi – Berģu, Carnikavas, Daugmales, Inčukalna skolas zēni. Turējāmies godam, bet viss velti – rezultāti neapmierinoši. Uzvarējām Daugmales skolu. Mums bija labs vārtsargs un uzbrucējs, bet aizsardzība graužoša. Mēs tomēr parādījām raksturu un cīņas sparū! Labi nospēlējām!”

Daiga Jirgena, sporta skolotāja

Un slēpojam arī!

„Velodrošības pulciņā ziemā iet jautri, jo tad mēs arī slēpojam. Braucam pa kalniem un lejām.”

Robertas, 4. a

Dažas bildes ar slēpotājiem

Uz slēpēm Roberta Anna Bamba no 4. a klases,
Antons Sergejevs un Ričards Tomass Saretoks no 2. a klases

Dažādi

Pār seniem liepu vārdiem,
kas atspīd mākoņos,
pār ozoliņu jaunu,
kas jaunu lapu dos,

pār manu atnākšanu,
ko tavas plaukstas jūt,
pār tavu atnākšanu,
kam manā elpā būt,

pār nomodu, kas bija,
pār nomodu, kas būs,
krīt neredzama zvaigzne
un apdedzina mūs.

/Vitauts Ļūdēns/

Tuvojoties Valentīndienai, lūdzu dažās klasēs (7.a, 8.a, 12.a) nosaukt mākslas darbus par mīlestību, draudzību to visdažādākajās izpausmēs. Starp nosauktajiem bija daudz tādu darbu, kas pazīstami gan kā grāmatas, gan kā filmas (spēlfilmas, animācijas filmas, seriāli). Protams, minēšu tikai daļu nosaukumu, jo pilns saraksts būtu visai garš.

Grāmatas:

„Pērs Gints”
„Tristans un Izolde”
„Trīs musketieri”
„Sārtās buras”
„Brāļi Lauvassirdis”
„P.S. Es tevi mīlu”
„Zirgu vārdotājs”
„Mīlestības kruīzs”
„Krēsla”
„Harijs Poters un ..” u.c.

Kino:

„Romeo un Džuljeta”
„Titāniks”
„Operas spoks”
„Mulenrūža”
„Bonija un Klaidis”
„Pūt, vējiņi!”
„Austrālija”
„Princese pret pašas gribu”
„Laimīgi kopā”
„Mīlestība un tekila”
„Zorro”
„Sirds uz ledus”
„Šreks” u.c.

Kā ir par maz mūsu ikdienā savstarpējās attiecībās? Skolēni atzina, ka vairāk jāsmaida, jāsaka komplimenti, uzslavas. Līdzjūtība, sapratne, uzticēšanās, uzmanība – tas viss mums tik ļoti nepieciešams. Patīkami būtu saņemt ziedus, negaidīti telefonā sadzirdēt sen nesatīkta drauga balsi. Un, protams, rakstītāji piekrita, ka nekad nebūs par daudz mīļu, jauku, sirsnīgu vārdu.

Es lepojos ar tevi!

Es tevi ļoti mīlu.

Kā iet?

Es vēlos tevi satikt.

Tu esi jauks.

Vai tev viss ir labi?

Man bija skumji bez tevis.

Cik jauki, ka tu man esi blakus!

Vēl dažas domas no 6. a klases skolēnu darbiem.

„Ja cilvēki vairāk runās labus vārdus, arī pasaule kļūs labāka.” /Toms Zoltners/

„Vārds „mīļi” man nozīmē daudz, jo viss, kas ir paties un nāk no sirds, ir mīļi.” /Ketija Beikune/

„Dzirdēt jaukus vārdus ir patīkami, bet, par nožēlu, jāsaka – ikdienā tos nenākas dzirdēt bieži. Tu šodien skaisti izskaties! Apsveicu ar desmitnieku! Tu esi godīgs cilvēks! Šie ir tikai nedaudzi piemēri no jaukajiem vārdiem, tikai nezina kāpēc dažreiz rodas jautājums: „Kāpēc jaukie vārdi dzirdami tik reti?” Tāpēc, ka tos ir grūti izteikt? Varbūt tāpēc, ka tos ir grūti izdomāt? Nē. Patiesībā vainīgi esam vien paši. Nē – mūsu egoisms. Tas ir, kad tu domā tikai par sevi, bet dzīve taču būs jaukāka, ja mēs mazliet padomāsim arī par citiem un pateiksim šos jaukos vārdus. Tad jau mūsu sirdis kļūs maigākas, mēs paši kļūsim atvērtāki, jaukāki... Vajag tikai pateikt kādu jauku vārdu, un tev kļūs tā maigāk ap sirdi, un pie reizes priecīgāks kļūs arī tas cilvēks, kuram tu esi pateicis šos jaukos vārdus.

Cik gan daudz brīnumainu lietu var paveikt tikai viena jauka frāze...” /Paula Robežniece/

Skolēnu darbus lasīja sk. Ruta Ansone

Kultūra

Atskats uz Ziemassvētku koncertu

Kā jau katru gadu pirms lielajām Ziemassvētku brīvdienām skolā notiek Ziemassvētku koncerts. Arī šogad tas bija īstenā Ziemassvētku noskaņā ar jauku un sirsnīgu atmosfēru.

Koncertā piedalījās 1. a klase, skolas koris un ansamblis, skolas tautas deju kolektīvs un solisti.

Uz šo koncertu bija sanākuši daudz skolnieku, vecāku, kā arī skolotāju. Cerēsim, ka nākošgad arī būs tik pat jauks un apmeklēts Ziemassvētku koncerts.

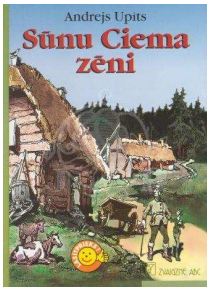
Paula Robežniece, 6. a

Jaunie literāti

Kad 6. a klasē beidza lasīt un pārrunāt Andreja Upīša stāstu „Sūnu Ciema zēni”, noslēgumstundā bija jāraksta radošs darbs „Es Sūnu Ciemā”. Bija jāiztēlojas nokļūšanas iespējas tur un jāizvēlas brīdis stāsta notikumos, kad tur nonāk 21. gadsimta cilvēks.

Prozaīķis, dramaturgs un literatūrkritiķis A. Upīts dzimis Vidzemē, Skrīveru pagasta zemnieku ģimenē. 1896. gadā ieguvis skolotāja tiesības, strādājis par skolotāju. No 1908. gada dzīvojis Skrīveros, nodarbojies ar rakstniecību. Zināmākie dramaturga darbi ir „Sūnu Ciema zēni” un „Zaļā zeme”.

Es Sūnu Ciemā

Andrejs Upīts (1877 – 1970)

Vienu dienu man zvanīja telefons un es atbildēju uz šo zvanu. Cilvēks, kas man zvanīja, bija Rags, viņš piedāvāja man atbraukt un paskatīties, kāds tagad izskatās Sūnu Ciems. Es piekritu piedāvājumam, jo zvanu saņēmu vasarā.

Pienāca rītdiena, un es sakravāju mantas un devos uz Sūnu Ciemu apskatīties, cik tagad tur ir skaists, tīrs un sakopts. Braucu līdz Sūnu Ciemam piecas stundas. Savā somā es biju ielikusi visādus gardumus, lai ar tiem varētu pacienāt Sūna Ciema iedzīvotājus.

Braucu, braucu un tagad esmu klāt. Izkāpu no vilciena un ieraudzīju īstu lauku dzīvi, bet, neskatoties uz to, ka tie bija lauki, tur bija tik tīrs un balts! Uzreiz šī baltā krāsa lika atcerēties ziemas priekus. Jau pēc stundas mēs visi sēdīsimies pie galda un es varēšu uzzināt daudz ko jaunu no lauku bērniem un citiem ļaudīm. Tā nu mēs runājāmies un es sapratu, ka šeit viņi dzīvo pavisam citādi nekā pilsētas ļaudis.

Pagāja dažas dienas, un man bija laiks doties projām. Man galvā ienāca ideja, ka es un Sūnu Ciems varētu braukt kopā uz Rīgu un es viņus iepazīstinātu ar to, un tad viņi varētu saprast, kas ir lauku dzīve un kas ir pilsētas dzīve.

Es viņiem piedāvāju, un viņi piekrita un bija sajūsmināti par to. Nākamajā dienā devāmies uz Rīgu. Uz putekļu un netīrumu pilnu pilsētu. Sūnu Ciems bija pārsteigts, ka šeit ir tik netīrs! Neskatoties uz to, ka viņi paši kādreiz ir dzīvojuši netīri un slikti, Sūnu Ciema ļautois to saprata un teica: „Nekur nav tik labi kā mājās!”

Ketija Beikune, 6. a

Ir 2035. gads. Es esmu visā pasaulē pazīstams arheologs un veicu izrakumus vienā no Grieķijas salām, un mēģinu atrast liecības par Otrā pasaules kara vācu bunkuriem.

Kad esam tuvu mērķim, mēs dzirdam kaut ko nokrakšķam un pēkšņi ielūstam zemē. Visi ir dzīvi, bet es iekrītu kaut kādā dzelzs kambarī, un tā durvis aizveras. Pēdējais, ko atceros, kambarī gulēdams, ir tas, ka mani šķebina.

Kad pamostos, saprotu, ka tas ir kaut kāds teleports un es atrodos mežā. Pieceļoties es ieraugu dažus vīrus un vēl nedaudz dzirdu no viņu teiktā: „Jā, labi mēs Melnajā mežā pastrādājam.”

Uzreiz saprotu, ka tie ir sūnciemeši. Es skrienu pie netīrajiem un noskrandušajiem vīriem. Ar viņiem es nonāku Sūnu Ciemā. Es neesmu tik pārsteigts par jaunumiem ciemā kā vīri, jo es grāmatu „Sūnu Ciema zēni” jau esmu lasījis. Nedēļu esmu še un palīdzu sūnciemešiem. Tad atteportējas mana komanda, un es no ciema iedzīvotājiem atvados.

Esmu atkal Grieķijā, un šī mašīna (teleports) ir 21. gadsimta dižākais atklājums.

Alekss Pjats, 6. a

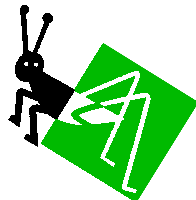
Fabulu meistari

4. a klasei viena no literatūras stundas tēmām bija „Fabula”. Mājas darba uzdevums izvērtās visai interesants, jo katram bija jā sacer viena fabula. Šeit var izlasīt Līvas un Viktora fabulas.

„Katram sava vieta.”

Sienāzis čīgā,
Lācis mežā guļ.
Upe lielā steigā
Krustā putas kuļ.
Katrs savā vietā
Savu darbu prot.
Bet, ja lācis čīgāt
Sagribētu sākt
Un ja pēkšņi upe
Sagribētu krākt,
Piekritīs visi –
Smieklīgi tas skan.
Tāpēc katram vieta sava –
Tā vislabākā.

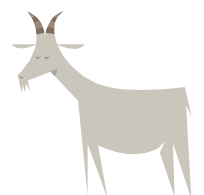

/Līva/

„Nesaprašana”

Reiz āzis skrēja sētā –
Ilgi skrēja, sētu neizsita.
Pienāca reiz lauva un teica:
„Beidz skriet sētā!”
Ja skriesi sienā, punu dabūsi!
Re – tur ir vērti!
Āzis neklausījās.
Skrēja tik un skrēja, līdz punu dabūja!
Tas tā arī nesaprata, kā lauva nākotni paredzēja?
Lauva nesaprata, vai āzis gribēja vai negribēja
Tikt no sētas laukā.
Var jau būt, ka āzim patika sētu badīt.

/Viktors/